



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M., ve věci

žalobce: 
bytem 

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne , č. j. ,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne , č. j. , a rozhodnutí Úřadu práce ČR - Krajské pobočky v Liberci ze dne , č. j. , se zrušují pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR - Krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“) ze dne XX, č. j. XX. Tímto rozhodnutím byl žalobci podle § 44 odst. 1, § 49 odst. 5 a § 75 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, odejmut od 1. 2. 2018 doplatek na bydlení.

2. Úřad práce při vydání rozhodnutí vyšel z toho, že žalobci byla dne 5. 2. 2018 zaslána výzva, aby předložil úřadu práce určité doklady k prokázání skutečností rozhodných pro trvání nároku na dávku hmotné nouze - doplatku na bydlení, což žalobce neučinil. Proto bylo zahájeno řízení o odejmutí doplatku na bydlení. Žalobce byl seznámen s možností seznámit se s podklady pro rozhodnutí a k věci se písemně vyjádřit nebo se dostavit k ústnímu vyjádření. Úřad práce konstatoval, že žalobce požadované doklady nepředložil ani v prodloužené lhůtě 5 pracovních dnů ode dne skončení dočasné pracovní neschopnosti, tj. do XX, přitom byl upozorněn, že v případě nedoložení požadovaných dokladů bude doplatek na bydlení odejmut.

3. V napadeném rozhodnutí žalovaný dospěl k závěru, že úřad práce měl zákonný důvod pro odejmutí dávky doplatek na bydlení, neboť žalobce ani na výzvu neobjasnil, jakým způsobem si obstarává finanční prostředky, když je zřejmé, že výše měsíčních dávek nepostačuje na náklady bydlení. Úřad práce byl oprávněn požadovat po žalobci ověření uvedených skutečností, žalobce je ani na výzvu neprokázal. Žalovaný dále žalobci sdělil, že na jeho žádosti o ustanovení právního zástupce úřad práce opakovaně uvedl, z jakých důvodů nelze žalobci v této věci vyhovět. Žalovaný tedy v postupu úřadu práce nezjistil pochybení a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

4. V úvodu včasné žaloby žalobce vyjádřil nesouhlas s postupem krajského soudu, který mu ve věci sp. zn. XX zamítnul žádost o ustanovení právního zástupce z řad advokátů pro podání žaloby. Žalobce zopakoval důvody, pro které má za to, že je krácen na svém právu skutkově i právně argumentovat. V této souvislosti zmiňoval pochybení správního orgánu při doručování písemností a další dílčí pochybení.

5. Žalobce nato shrnul historii výzev úřadu práce a jednotlivých sdělení žalobce. Zmínil, že od dne XX byl do XX v pracovní neschopnosti, potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče z důvodu nemoci nebo úrazu bylo úřadu práce doručeno dne 14. 2. 2018. Popsal, že v době nemoci mu úřad práce doručil oznámení o zahájení správního řízení ve věci odejmutí dávky hmotné nouze doplatek na bydlení, oznámení bylo žalobci doručeno dne 2. 3. 2018. K této písemnosti se žalobce vyjádřil,

mimo jiné žádal o sdělení důvodů, pro které bylo řízení zahájeno, a sdělil, že jeho nemoc trvá. Dne 19. 4. 2018 mu bylo doručeno rozhodnutí o odejmutí dávek hmotné nouze. Až dne 20. 4. 2018 mu bylo doručeno rozhodnutí ze dne 27. 3. 2018 o prodloužení lhůty do 5. 4. 2018 k doložení požadovaných podkladů pod sankcí odejmutí dávek hmotné nouze. Dne 20. 4. 2018 bylo žalobci doručeno i rozhodnutí poskytovat příspěvek na živobytí od prosince 2017.

6. Žalobce namítal, že nebylo možné vydat rozhodnutí o odejmutí dávky hmotné nouze z důvodu nedostavení se k jednání a nedoložení požadovaných dokladů dne 5. 4. 2018, neboť termín jednání byl určen na den předcházející odeslání této výzvy dne 16. 4. 2018 a doručení dne 20. 4. 2018. K tvrzení, že úřadem práce byl dne 27. 3. 2018 zaslán dopis, se ve správním spisu nenachází žádný důkaz. Žalovaný se tedy věci nezabýval pečlivě, nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, nespecifikoval podklady, na základě kterých postupoval. Před rozhodnutím úřadu práce nebylo žalobci umožněno předložit požadované doklady a seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Dále žalobci nebyla dána možnost poradit se s právníkem, mimo jiné ve věci úřadem vyžádaných podkladů. Úřad práce ani žalovaný se nevypořádali s obsahem žalobcových replik a sdělení. Podle žalobce měl žalovaný identifikovat zjištěné vady, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Žalobce dále namítal, že bez povšimnutí zůstala skutečnost, že správní spis je veden nepřehledně, v rozporu se správním řádem, což má vliv na posuzování prvostupňového řízení a rozhodnutí o odvolání.
7. Podle žalobce se žalovaný nevyrovnal se všemi odvolacími námitkami a návrhy na provedení důkazů. Nevyjádřil se k námitce uvedené v doplnění odvolání ze dne 2. 5. 2018, že úřadem tvrzené doručení dopisu s datem odeslání 27. 3. 2018 není doloženo. Žalobce k této skutečnosti navrhoval provést důkaz výpisem odeslané pošty z datové schránky úřadu práce a doručenkou. Žalovaný se k této otázce nevyjádřil, nesdělil důvody, pro které nebyly navrhované důkazy provedeny. I kdyby úřad práce skutečně odeslal zmíněný dopis do datové schránky dne 27. 3. 2018 (žalobce uvedl, že ve skutečnosti byl odeslán dne 16. 4. 2018), nemohl úřad práce důvodně předpokládat, že bude vyzvednut ihned po doručení do datové schránky, když zákonná lhůta pro jeho vyzvednutí je deset dnů. Úřadem stanovená lhůta zasahovala do doby doručování tohoto dopisu. Přitom po ukončení nemoci žalobce sám dne 27. 3. 2018 přišel na úřad práce, při tomto jednání oprávněná úřední osoba nesdělila žalobci novou lhůtu k projednání ani úmysl tak učinit. V dalších dnech byly žalobci doručovány do datové schránky různé písemnosti, žádná se netýkala tvrzeného prodloužení lhůty do 5. 4. 2018, to bylo žalobci doručeno dne 20. 4. 2018.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadená rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zdůraznil, že žalobci byla k jeho žádosti o prodloužení lhůty k doložení podkladů poskytnuta lhůta do 5. 4. 2018. Vzhledem k tomu, že žalobce ani v prodloužené lhůtě požadované údaje nedoložil, rozhodl úřad práce o odejmutí doplatku na bydlení ode dne 1. 2. 2018. Žalovaný dále uvedl, že úřad práce žalobci sdělil, z jakého důvodu není jeho povinností ustanovit mu právního zástupce při jednání s úřadem práce. Žalovaný navrhoval, aby byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta jako nedůvodná.

IV. Zjištění ze správního spisu

10. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dávku doplatek na bydlení pobíral žalobce dlouhodobě, rozhodnutím úřadu práce ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED], byl žalobci doplatek na bydlení ode dne 1. 8. 2017 snižen na částku 10 194 Kč.
11. Výzvou ze dne 5. 2. 2018, jež byla žalobci téhož dne doručena do datové schránky, byl žalobce ve věci doplatku na bydlení vyzván, aby podle § 49 zákona o hmotné nouzi doložil potřebné doklady do 8 dnů ode dne oznámení výzvy. Konkrétně bankovní výpis z účtu za prosinec 2017; způsob zvýšení příjmu vlastním přičiněním, prodej či jiné využití nemovitého majetku, vlastní práci; smlouvu o půjčce; nabytí movitého i nemovitého majetku dědickým řízením; vyúčtování služeb za rok 2016 - 2017.
12. Následně úřad práce vydal oznámení o zahájení správního řízení ve věci odejmutí dávky hmotné nouze doplatek na bydlení ze dne 20. 2. 2018, jež bylo žalobci do datové schránky doručeno dne 2. 3. 2018 s poučením, že se do 5 pracovních dnů může seznámit s podklady pro rozhodnutí, případně se k nim ústně nebo písemně vyjádřit.
13. Dne 7. 3. 2018 obdržel úřad práce od žalobce písemné sdělení, že možnost k seznámení se s podklady pro rozhodnutí hodlá využít, procesní úkony má v úmyslu provést po poradě s ustanoveným právním zástupcem. Současně žalobce uvedl, že trvá jeho dočasná pracovní neschopnost a žádá úřad práce, aby po skončení dočasné neschopnosti stanovil novou lhůtu k možnosti seznámení se s podklady. Žádal také, aby mu byl ustanoven právní zástupce z řad advokátů, neboť pro seznámení se s podklady potřebuje kromě přiměřené lhůty právní pomoc advokáta.
14. Ve správním spise soud nalezl potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu, s počátkem trvání dočasné neschopnosti od [REDACTED] ze dne [REDACTED]. Jedná se o kopii dle originálu ověřenou dne 15. 3. 2018. Okamžik, kdy byl originál potvrzení doručen úřadu práce, nebylo možné ze spisového materiálu ověřit.
15. Dopisem (sdělením) ze dne 27. 3. 2018 úřad práce žalobci na základě jeho požadavku ze dne 7. 3. 2018 stanovil lhůtu do 5. 4. 2018 k doložení dokladů ve věci odejmutí dávky doplatek na bydlení s tím, že žalobce se měl [REDACTED] v [REDACTED] hodin dostavit k úřednímu jednání a doložit usnesení o projednání dědického řízení. Úřad práce rovněž po žalobci požadoval doložit skutečnosti požadované ve výzvě ze dne 16. 2. 2018 k dávce příspěvek na živobytí, s výjimkou požadovaného výpisu z banky za měsíc leden 2018. Dopis obsahoval poučení, že v případě nedoložení požadovaných skutečností budou žalobci dávky hmotné nouze na

základě

§

49

odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi, odejmuty.

16. Rozhodnutím ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED], úřad práce rozhodl podle § 44 odst. 1 a § 49 odst. 5 a ve spojení s § 75 zákona o hmotné nouzi o odejmutí dávky hmotné nouze doplatek na bydlení od 1. 2. 2018.
17. Proti uvedenému rozhodnutí se žalobce dne 25. 4. 2018 odvolal. V doplnění odvolání ze dne 2. 5. 2018mj. namítal nepravdivost sdělení úřadu práce o tom, že byl dopisem ze dne 27. 3. 2018 seznámen s prodloužením lhůty k předložení požadovaných dokladů do 5. 4. 2018. Žalobce tvrdil, že zmíněný dopis mu tohoto ani následující dny nebyl do datové schránky dodán, nebyl ani vypraven z datové schránky úřadu práce. K tomu navrhoval provést důkaz doručenkou a výpisem odeslané pošty z datové schránky úřadu práce včetně obsahu spisu.
18. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítnul a prvostupňové rozhodnutí úřadu práce potvrdil.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí úřadu práce ve spojení s rozhodnutím žalovaného, ve věci odejmutí dávky hmotné nouze - doplatku na bydlení, podle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi.
21. Dle uvedeného ustanovení platí, že *nesplní-li osoba uvedená v odstavcích 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti uvedené v odstavcích 1 až 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena, nebo dávka odejmuta*. Podle § 49 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi je příjemce dávky povinen *a) písemně oznámit orgánu pomoci v hmotné nouzi změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu, a to do 8 dnů ode dne, kdy se o těchto skutečnostech dozvěděl, b) vyhovět výzvě orgánu pomoci v hmotné nouzi, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán pomoci v hmotné nouzi delší lhůtu*.
22. Správní orgány odejmutí doplatku na bydlení od 1. 2. 2018 postavily na závěru, že žalobce ani v prodloužené lhůtě do [REDACTED] nedoložil doklady, k jejichž předložení byl úřadem práce vyzván výzvou ze dne [REDACTED]. Důvod pro odejmutí doplatku na bydlení měl tedy spočívat v porušení povinnosti vyhovět výzvě úřadu práce, aby žalobce konkrétně specifikovanými

doklady osvědčil skutečnosti rozhodné pro trvání nároku na doplatek na bydlení, případně jeho výši, a to ve lhůtě do 5. 4. 2018.

23. Tvrzení úřadu práce, že žalobce byl seznámen s prodloužením lhůty k předložení dokladů požadovaných výzvou ze dne ■■■ dopisem ze dne ■■■, č. j. ■■■, nemá oporu ve správním spise. Soud sice v předloženém spisovém materiálu našel dopis úřadu práce ze dne ■■■ uvedeného č. j. (dopsaného rukou, současně bylo rukou uvedeno i č. j. ■■■), ovšem ze správního spisu nevyplývá, že zmíněný dopis byl žalobci v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu skutečně doručen do datové schránky a že se tak stalo před vydáním rozhodnutí o odejmutí dávky.
24. Tuto skutečnost přitom žalobce namítal již v odvolání ze dne ■■■ a rozvedl v doplnění odvolání ze dne ■■■. Žalobce závěr úřadu práce, že byl s prodloužením lhůty k předložení dokladů do 5. 4. 2018 seznámen, rozporoval a výslovně navrhoval, aby byl za účelem zjištění těchto skutečností proveden důkaz doručenkou a výpisem odeslané pošty z datové schránky úřadu práce. Žalovaný se touto odvolací námitkou, která byla pro danou věc stěžejní, nezabýval, v odůvodnění svého rozhodnutí se k ní vůbec nevyjádřil. Pouze bez dalšího konstatoval, že lhůta k předložení požadovaných dokladů byla prodloužena do ■■■, žalobce se ve stanoveném termínu nedostavil a neosvědčil skutečnosti požadované ve výzvě ze dne 5. 2. 2018. Je přitom povinností odvolacího orgánu, aby se v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal se všemi odvolacími námitkami. Neučiní-li tak, zatíží svoje rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2009, č. j. 7 Afs 116/2009-70, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz). Za takového stavu nemá výchozí předpoklad, že žalobce byl vyrozuměn o prodloužení lhůty k předložení požadovaných dokladů do 5. 4. 2018 a v této lhůtě požadované doklady nepředložil a k jednání na úřadu práce se nedostavil, oporu ve správním spise.
25. Nad rámec žalobních námitek soud zjistil, že i prvostupňové rozhodnutí úřadu práce trpí nepřezkoumatelností ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., k níž musí soud přihlédnout z úřední povinnosti. Jak již soud uvedl shora, důvod pro odejmutí doplatku na bydlení měl dle úřadu práce spočívat v porušení povinnosti vyhovět výzvě ze dne ■■■, aby žalobce konkrétně specifikovanými doklady osvědčil skutečnosti rozhodné pro trvání nároku na doplatek na bydlení, případně jeho výši ve lhůtě do ■■■, tj. v porušení povinnosti příjemce dávky ve smyslu § 49 odst. 2 písm. b) zákona o hmotné nouzi. Úřad práce však současně v odůvodnění rozhodnutí zmiňoval povinnosti žalobce jako příjemce dávky hmotné nouze ve smyslu § 49 odst. 2 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi. V této souvislosti zdůraznil předchozí poučení žalobce o povinnosti písemně oznámit změnu ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu v zákonné lhůtě 8 dnů. Již v tomto rozporu spatřuje soud vadu prvostupňového rozhodnutí, jež je činí částečně nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Z rozhodnutí není zcela zřejmé, porušení jaké zákonné povinnosti dle § 49 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi vlastně vedlo k odejmutí dávky dle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Zmíněný rozpor

v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí žalovaný nezaznamenal, nijak odůvodnění rozhodnutí úřadu práce nekorigoval, čímž i svoje rozhodnutí zatížil vadou.

26. Nad rámec potřebného odůvodnění je třeba žalobci přisvědčit, že při formulaci sdělení ze dne ■■■ nemohl úřad práce skutečně předpokládat, že prodloužení lhůty do ■■■ bude moci žalobce účinně využít. Stanovená lhůta totiž již při vydání sdělení končila dříve než doba 10 dnů pro vyzvednutí písemnosti z datové schránky, úřad práce nemohl předpokládat, že se žalobce do datové schránky přihlásí okamžitě a písemnost bude doručena před uplynutím stanovené lhůty (srov. § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů).
27. K dílčí výtce týkající se vedení správního spisu soud jen krátce poznamenává, že v dané věci se skutečně chaotické a nedůsledné vedení spisového materiálu odrazilo na vadách vydaných rozhodnutí, neboť ve spisu nebyl žádný doklad o doručení dopisu úřadu práce ze dne ■■■ o prodloužení lhůty.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Na základě uvedených argumentů shledal soud žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. a věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Protože nepřezkoumatelností trpělo i rozhodnutí úřadu práce, využil soud možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a přikročil i ke zrušení rozhodnutí prvostupňového.
29. V souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. jsou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány. V dalším řízení o odejmutí dávky příspěvek na bydlení bude moci úřad práce rozhodnout o odejmutí dávky podle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi pouze tehdy, byl-li žalobce skutečně zpraven o prodloužení lhůty k předložení předmětných podkladů do 5. 4. 2018 tak, aby tuto prodlouženou lhůtu mohl řádně využít. Případně, pokud se tak nestalo, nevyhoví-li žalobce další prodloužené lhůtě, která mu bude ke splnění jeho zákonných povinností příjemce dávky stanovena. Rozhodnutí musí být v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu řádně zdůvodněno, tj. musí z něj být zřejmé, na základě jakých skutečností bylo rozhodnuto, těmito skutečnostem musí odpovídat zhodnocení dle příslušných norem právních předpisů; rozhodnutí musí obsahovat též vypořádání se s námitkami a vyjádřením žalobce jako účastníka řízení, včetně jeho tvrzení, že své povinnosti plnil a vydaným výzvám vyhověl, resp. že jim vyhovět nelze.
30. Ve věci soud rozhodl, aniž by nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
31. Soud znovu nerozhodoval o žalobcových opakovaných požadavcích na ustanovení právního zástupce. Žalobce, kromě svého vícekrát vyjádřeného nesouhlasu s neustanovením právního zástupce soudu nedoložil žádné nové rozhodné skutkové okolnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads

43/2007-150, podle něhož: „*jestliže navrhovatel znovu požádá o ustanovení zástupce poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, je správní soud povinen rozhodnout o této opakované žádosti pouze tehdy, pokud navrhovatel doloží, že od doby rozhodování o jeho předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečností, jež byly pro posouzení jeho předchozí žádosti*
ve smyslu § 35 odst. 8 a § 36 odst. 3 s. ř. s. rozhodující“).

32. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ustanovení odst. 1 neplatí, mělo-li být právo na náhradu nákladů řízení přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče.
33. V souzené věci byl úspěšný žalobce, náležela by mu tedy náhrada nákladů řízení proti žalovanému. Vzhledem k tomu, že má žalobce zřízenou datovou schránku, žádné hotové výdaje, jejichž výše by byla zřejmá ze soudního spisu, mu nevznikly, soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 14. února 2019

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně